32002R1369

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 1369/2002

ze dne 26. července 2002,

kterým se stanoví odchylka od čl. 31 odst. 10 nařízení Rady (ES) č. 1255/1999, pokud jde o důkaz o dodání na místo určení v případě rozlišených náhrad, a kterým se stanoví prováděcí pravidla týkající se nejnižší sazby vývozní náhrady pro některé mléčné výrobky

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1255/1999 ze dne 17. května 1999 o společné organizaci trhu s mlékem a mléčnými výrobky [1], naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 509/2002 [2], a zejména na čl. 31 odst. 10 třetí odrážku a čl. 31 odst. 14 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Čl. 31 odst. 10 třetí odrážka nařízení (ES) 1255/1999 stanoví, že v případě rozlišené náhrady se náhrada vyplatí po předložení důkazu, že výrobky dosáhly místa určení uvedeného v licenci nebo jiného místa určení, pro které byla náhrada stanovena. Mohou však být stanoveny odchylky od tohoto pravidla, pokud budou vymezeny podmínky, jež jsou schopny poskytnout stejné záruky.

(2) V případě, že jsou vývozní náhrady rozlišeny podle místa určení, čl. 18 odst. 1 a 2 nařízení Komise (ES) č. 800/1999 ze dne 15. dubna 1999, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k režimu vývozních náhrad pro zemědělské produkty [3], naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1253/2002 [4], stanoví, že část náhrady, která se vypočítá pomocí nejnižší sazby náhrady, se vyplatí na žádost vývozce, jakmile prokáže, že produkt opustil celní území Společenství.

(3) V rámci zvláštních režimů s některými třetími zeměmi může být sazba náhrady uplatňovaná při vývozu některých mléčných výrobků do těchto zemí nižší, v některých případech i podstatně nižší, než běžně uplatňovaná sazba náhrady. Může dojít k případu, že není stanovena žádná náhrada, takže rovněž není možné stanovit žádnou nejnižší sazbu pro náhradu.

(4) Nařízení Rady (ES) č. 1151/2002 ze dne 27. června 2002, kterým se stanoví některé koncese v podobě celních kvót Společenství pro některé zemědělské produkty a upravují, jako autonomní a přechodné opatření, některé zemědělské koncese stanovené v Evropské dohodě s Estonskem [5], stanoví koncese v podobě recipročních celních kvót, v jejichž důsledku se ruší náhrady Společenství pro některé mléčné výrobky. Podobné koncese byly dohodnuty s Lotyšskem a Litvou. Náhrady pro příslušné výrobky pocházející z uvedených tří pobaltských států byly proto s účinkem ode dne 4. července 2002 zrušeny.

(5) V důsledku zrušení náhrad bylo provedeno rozlišení náhrad pro některé mléčné výrobky. S cílem vyhnout se závazku předložit důkaz o dodání na místo určení, aby byla vyplacena náhrada v souladu s nařízením (ES) č. 1255/1999, orgány zemí, jimž byly koncese uděleny, se zavázaly zajistit, aby pro dovoz do těchto zemí byly přijímány pouze ty zásilky výrobků Společenství, pro které nebyla poskytnuta náhrada. Za tímto účelem byla ustanovení použitelná pro Polsko na základě čl. 20b nařízení Komise (ES) č. 174/1999 [6] naposledy pozměněného nařízením (ES) č. 1368/2002 [7] rozšířena na příslušné země a výrobky. Je proto vhodné stanovit odchylku od čl. 31 odst. 10 nařízení (ES) č. 1255/1999.

(6) Článek 20b nařízení (ES) č. 174/1999 stanoví pro hospodářské subjekty závazek předložit příslušným orgánům při dovozu výrobků uvedených v příloze VIII nařízení (ES) č. 174/1999 do míst určení uvedených ve zmíněné příloze ověřený opis vývozní licence a odpovídajícího vývozního prohlášení. Vývozní licence musí obsahovat zvláštní údaje zaručující, že pro příslušné výrobky nebyla poskytnuta vývozní náhrada. Orgány příslušných třetích zemí ověří dodržování ustanovení čl. 20b nařízení (ES) č. 174/1999.

(7) Při použití nařízení (ES) č. 1255/1999 a č. 800/1999 je proto vhodné zohlednit tento zvláštní režim, aby vývozcům nevznikaly při obchodování se třetími zeměmi zbytečné náklady. Proto se při stanovení nejnižší sazby náhrady nezohledňují sazby stanovené za příslušných podmínek a pro příslušné místo určení.

---

[1] Úř. věst. L 160, 26.6.1999, s. 48.
[2] Úř. věst. L 79, 22.3.2002, s. 15.
[3] Úř. věst. L 102, 17.4.1999, s. 11.
[4] Úř. věst. L 183, 12.7.2002, s. 12.
[5] Úř. věst. L 170, 29.6.2002, s. 15.
[6] Úř. věst. L 20, 27.1.1999, s. 8.
[7] Úř. věst. L 198, 27.7.2002, s. 33.

(8) V zájmu jasnosti je rovněž vhodné zrušit nařízení Komise (ES) č. 2886/2000 ze dne 27. prosince 2000, kterým se stanoví odchylka od čl. 31 odst. 10 nařízení Rady (ES) č. 1255/1999, pokud jde o důkaz o dodání na místo určení v případě rozlišených náhrad, a kterým se stanoví prováděcí pravidla týkající se nejnižší sazby vývozní náhrady pro některé mléčné výrobky [1], které stanovilo podobná ustanovení pro vývoz některých výrobků do Polska. Je vhodné začlenit ustanovení uvedeného nařízení do tohoto nařízení.

(9) Opatření tohoto nařízení jsou v souladu se stanoviskem Řídícího výboru pro mléko a mléčné výrobky,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Odchylně od čl. 31 odst. 10 třetí odrážky nařízení (ES) č. 1255/1999 není požadován důkaz o dodání na místo určení pro výrobky uvedené v příloze VIII nařízení (ES) č. 174/1999.

Článek 2

Nestanovení náhrady pro výrobky uvedené v příloze VIII nařízení (ES) č. 174/1999 se nezohledňuje při stanovení nejnižší sazby náhrady ve smyslu čl. 18 odst. 2 prvního pododstavce nařízení (ES) č. 800/1999.

Článek 3

Nařízení (ES) č. 2886/2000 se zrušuje.

Článek 4

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Použije se na licence, o které bylo požádáno ode dne 4. července 2002.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 26. července 2002.

Za Komisi
Franz FISCHLER
člen Komise

[1] Úř. věst. L 333, 29.12.2000, s. 79.